

TOELICHTING TOESLAGENVERORDENING WET WERK EN BIJSTAND GEMEENTE DOETINCHEM 2011

Artikel 1

Omdat uit de verordening moet blijken waar belanghebbenden recht op hebben, zijn de begripsomschrijvingen en de daarbij behorende toelichting uit de Wet werk en bijstand in de verordening overgenomen. Het begrip woonkosten is gebaseerd op een andere wet (de Wet op de huurtoeslag).

Om een persoon als verzorgingsbehoevende in de zin van de Toeslagenverordening aan te kunnen merken, moet belanghebbende aannemelijk maken dat deze door hem of haar verzorgde persoon bij het ontbreken van de verzorging zou zijn aangewezen op een verpleeg- of verzorgingstehuis. Er moet een duidelijke indicatie zijn op grond waarvan de verzorgingsbehoevendheid kan worden aangenomen, bij voorkeur een verklaring van deze strekking die is afgegeven door een door de gemeente aan te wijzen onafhankelijke arts. Het gegeven dat belanghebbende als verzorger van een verzorgingsbehoevende is aan te merken is geen reden om belanghebbende te ontheffen van de verplichting om algemeen geaccepteerde arbeid te zoeken en te aanvaarden.

Het begrip “woning” heeft dezelfde betekenis als in artikel 1, onderdeel j van de Wet op de huurtoeslag. Het in deze verordening vastgelegde beleid ten aanzien van toeslagen en verlagingen heeft mede betrekking op bewoners van een woonwagen en een woonschip. Voor de woonkosten van een huurwoning wordt aangesloten bij de Wet op de huurtoeslag. Voor de woonkosten van een eigen woning wordt rekening gehouden met de te betalen hypotheekrente en de zakelijke lasten die aan het hebben van een eigen woning verbonden zijn. Voor wat betreft de hypotheekrente gaat het hierbij om de rente voor (dat deel van) de hypotheek die is afgesloten voor de financiering van de woning. Rente verbonden aan (dat deel van) de hypotheek die betrekking heeft op bijvoorbeeld de financiering van duurzame gebruiksgoederen, wordt niet meegenomen.

Artikel 2

Met de invoering van de Wet investeren in jongeren (WIJ) is de bijstandsverlening in het kader van de Wwb, en dus ook de toeslagen en verlagingen in het kader van de Wwb, uitsluitend voorbehouden aan personen van 27 tot 65 jaar.

Artikel 30 Wwb schrijft voor dat in de verordening is vastgelegd voor welke categorieën de bijstandsnorm wordt verlaagd of verhoogd. De begrippen zijn nader uitgewerkt in artikel 1 van deze verordening of in de Wet werk en bijstand.

In lid vier is de samenloop van de inkomensvoorziening WIJ en de algemene bijstand opgenomen. In de situatie van gehuwden of daarmee gelijkgestelden waarbij een van de partners een inkomensvoorziening op grond van de Wet investeren in jongeren ontvangt (een niet-rechthebbende partner) worden beiden aangemerkt als alleenstaande of een van hen als alleenstaande en de ander als alleenstaande ouder. De norm voor de bijstandsgerechtigde partner zou in een dergelijke situatie gelijk zijn aan die voor een alleenstaande (ouder) die de kosten kan delen met een ander. Voor de WIJ-gerechtigde geldt hetzelfde. Om te voorkomen dat de gezamenlijke middelen uitkomen boven de gehuwdennorm, wordt geen toeslag verleend.

De in het vijfde lid opgenomen verplichting voor het college om zo nodig in afwijking van de uit de Toeslagenverordening voortvloeiende hoogte van de bijstand, de bijstand anders vast te

stellen, als dat gezien de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van belanghebbende wenselijk is, volgt uit artikel 30 vierde lid Wwb.

De individualiseringsplicht geldt ook in situaties waarin de Toeslagenverordening niet voorziet. Om hierover bij de uitvoering van de Toeslagenverordening geen misverstand te laten bestaan is ervoor gekozen om deze plicht expliciet in de Toeslagenverordening op te nemen.

Artikel 3

Lid 1

De toeslag vaststellen op 20% van de gehuwdennorm voor de alleenstaande of de alleenstaande ouder in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, is verplicht op grond van artikel 30, tweede lid onder a Wwb.

Lid 2 en 3

Als in een woning tevens een ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt verondersteld dat er noodzakelijke kosten van het bestaan gedeeld kunnen worden (bijvoorbeeld huur en stookkosten). Daarbij is de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld kunnen worden niet van belang. Dat is een verantwoordelijkheid van belanghebbende zelf. Zolang er geen sprake is van een gezamenlijke huishouding moet er van worden uitgegaan dat niet alle kosten gedeeld kunnen worden. Een toeslag blijft op zijn plaats. In de Toeslagenverordening is daarom gekozen voor een toeslag van 10 procent van de gehuwdennorm als één of meer anderen in dezelfde woning hun hoofdverblijf hebben.

Lid 4

Als belanghebbende een bedrag ter hoogte van 20 procent van de gehuwdennorm of meer bijdraagt in de kosten van huur of hypotheeklasten, kan niet meer worden volgehouden dat bij lagere algemene kosten van het bestaan heeft als gevolg van het hoofdverblijf van anderen in de woning. In het vierde lid wordt daarom bepaald dat onder dergelijke omstandigheden belanghebbende recht heeft op de maximale toeslag. Een uitzondering wordt gemaakt voor bloedverwanten in de eerste graad. Het is aan belanghebbende om zodanige inlichtingen en bewijsmiddelen te verschaffen dat de hoogte van zijn bijdrage kan worden vastgesteld.

Lid 5

In het vijfde lid van artikel 3 wordt geregeld dat zorgbehoevenden niet worden meegeteld als personen die in dezelfde woning hun hoofdverblijf hebben. Uitgangspunt daarbij is dat het niet wenselijk is om belanghebbende wegens verzorgingstaken te confronteren met een lagere toeslag.

Artikel 4

In de gehuwdennorm is al rekening gehouden met het feit dat beide echtgenoten de kosten van hun huishouden volledig kunnen delen met elkaar. Als in de woning nog een ander zijn hoofdverblijf heeft, kunnen de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan nog verder worden gedeeld. Daarbij is de mate waarin de kosten ook daadwerkelijk gedeeld kunnen worden niet van belang. Dat is de verantwoordelijkheid van belanghebbenden zelf.

Het verlagen van de gehuwdennorm is op zijn plaats als belanghebbenden lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan hebben vanwege het feit dat nog één of meer anderen hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning. Als belanghebbenden echter een bedrag ter hoogte van 20 procent van de gehuwdennorm of meer bijdragen in de kosten van huur of hypotheeklasten, kan niet meer worden volgehouden dat zijn lagere algemene kosten van het bestaan hebben ten gevolge van het hoofdverblijf van anderen in de woning. In het derde lid

wordt daarom bepaald dat onder dergelijke omstandigheden de gehuwdennorm niet wordt verlaagd. Uitgezonderd zijn bloedverwanten in de eerste graad.

Zorgbehoevenden worden niet meegeteld als personen die in dezelfde woning hun hoofdverblijf hebben. Uitgangspunt daarbij is dat het niet wenselijk is om belanghebbenden vanwege deze verzorgtaken te confronteren met een verlaging van de norm.

Artikel 5

De Wwb biedt de mogelijkheid om de toeslag of de bijstandsnorm te verlagen als een belanghebbende lagere bestaanskosten heeft als gevolg van de woonsituatie.

De bedoeling van artikel 5 is om het verstrekken van een toeslag achterwege te laten als er geen woonlasten zijn. In de verordening wordt bepaald dat geen toeslag wordt verleend aan een alleenstaande of alleenstaande ouder als geen kosten voor huur of hypotheeklasten verschuldigd zijn. De bijstandsnorm voor gehuwden wordt met 20 procent verlaagd als er geen kosten voor huur of hypotheeklasten verschuldigd zijn.

Lid 3 geeft de uitzondering op deze regel aan: indien het gaat om ouders en kinderen of anderszins bloedverwanten in de eerste graad, wordt een toeslag van 10 procent verleend. Uit jurisprudentie volgt de redenering dat als aan bloedverwanten in de eerste graad geen toeslag wordt verleend, bijvoorbeeld een inwonend meerderjarig kind, er daarmee vanuit wordt gegaan dat een uitkering ter hoogte van 50% van de bijstandsnorm toereikend is. Dit impliceert dat het inwonend kind de algemeen noodzakelijke bestaanskosten geheel met een ander kan delen als ware hij of zij gehuwd. In het geval dat een kind bij de ouders inwoont kan het hebben van schaalvoordelen niet geheel worden uitgesloten, maar in zijn algemeenheid kan niet worden gezegd dat deze situatie op dit punt geheel vergelijkbaar is met die van gehuwden. Hieruit volgt dat in geval er sprake is van bloedverwanten in de eerste graad er een toeslag van 10 procent verleend wordt (CRvB 2 maart 1999, nr. 98/6295 ABW).

In het vierde lid wordt rekening gehouden met andere vaste lasten ten aanzien van de woning die belanghebbende kan hebben. Daarbij gaat het om onderhoudskosten die, ware het een huurwoning, in de huur zouden zijn verdisconteerd (niet zijnde kosten voor gas, electriciteit en water).

Artikel 6

De verordening gaat er van uit dat iemand die geen woning bewoont, lagere kosten van het bestaan heeft. Iemand zonder woning hoeft geen uitgaven te doen voor huur, energielasten, vervanging of aanschaf van duurzame gebruiksgoederen, inboedel/opstalverzekering, het op peil houden van de stoffering, waterschapslasten en gemeentelijke heffingen.

Iemand die gebruik maakt van een opvangvoorziening heeft over het algemeen niet de beschikking over een woning. Veelal betaalt men enkel een eigen bijdrage voor de opvangvoorziening waardoor er sprake is van lagere bestaanskosten. Een toeslag van 10 procent voor alleenstaanden of alleenstaande ouders of een verlaging van de norm bij gehuwden van 10 procent is om die reden op zijn plaats.

Artikel 7

Voor de te gebruiken citeertitel is aansluiting gezocht bij de terminologie van de wetgever. Deze verordening kan aangehaald worden als: "Toeslagenverordening Wet werk en bijstand gemeente Doetinchem 2011".

Artikel 8

Dit artikel spreekt voor zich.